

Til fru Pernille Blach Hansen med hensyn til frihed og rettigheder: Hvis det er sådan, at man skal indgå en frivillig aftale om deltid, vil det være naturligt, hvis man oplever, at ens arbejdsgiver kommer og stiller spørgsmålet, at man siger: Jeg vil gerne have min tillidsmand med. Hvis det skal være en frivillig aftale, har lønmodtageren jo den mulighed. Der er ingen problemer i det, tillidsmanden kan benyttes, og jeg synes da, det ville være en god og fornuftig ting, ligesom det er godt og fornuftigt at gå til sin bank eller andre rådgivere, hvis det er sådan, at man skal have vurderet sin økonomiske situation. Der er intet i forslaget, der forhindrer det.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Ulrik Kragh, at det er da underligt, at der bliver indgået aftaler om flytning og indvandrere samtidig med deltidsloven. Dansk Folkeparti holder denne sag ud i strakt arm, indtil man får de aftaler på plads, og vil hr. Ulrik Kragh fuldstændig afvise, at der er en sammenhæng imellem de aftaler? Det er det ene.

Det andet er, at jeg er nødt til at følge op på fru Pernille Blach Hansens spørgsmål: Er der noget, der forhindrer en arbejdsgiver i at sige, at tillidsmanden er uønsket, når der er tale om lovgivning? Den er jo ikke omfattet af aftaleretten. Er der noget, der forhindrer en arbejdsgiver i at sige, at tillidsmanden er uønsket, når der skal indgås individuelle aftaler om deltid?

Det tredje er: Er der noget, der forhindrer en arbejdsgiver i at konvertere en fuldtidsstilling til en deltidsstilling dagen efter, at aftalen er indgået? Er der noget i denne lovgivning, der forhindrer det? Lad os nu få kortene på bordet i stedet for alt det udenomsparlamentariske, var jeg lige ved at sige, omsvøb.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersens (S):

Jeg spurgte i mit sidste spørgsmål, hvilke rettigheder man fik, og hvad var svaret: Man får muligheder, man får muligheder.

Jamen man får jo ikke én eneste ret på arbejdsmarkedet, og det er jo dét, der er problemet. Det er jo det, der er så hamrende usagligt i den argumentation, man fører frem. Der er ingen, som får én eneste rettighed, og alle, der har beskæftiget sig bare en lillebitte smule med arbejdsmarkedet, ved jo, at lønmodtageren er den svage part. Det er ikke alle, der har en tillidsre-

præsentant, det er ikke alle, der får den hjælp. Alle ved – det er fuldstændig kendt – at den svage part er lønmodtageren. Det eneste sted, det ikke er kendt, er åbenbart i hr. Ulrik Kraghs hoved, og det er dybt beklageligt.

Jeg vil godt spørge hr. Ulrik Kragh: Tror hr. Ulrik Kragh virkelig, at alle disse folk, der er taget herover til Christiansborg, kan tage fejl? Kan alle de, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget fra masser af arbejdspladser, tage fejl? Kunne man ikke bare én eneste gang høre efter, hvad disse fornuftige folk siger, og prøve at indrette sin lovgivning lidt efter, hvad der er fornuftigt for de danske arbejdspladser? Men nej, ikke når man er fra Venstre, for så er det stivnakkehed, og så er det mere med at holde fast på gamle ideer. Det er det, man gennemfører, og det er det, vi ser her.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil starte med at glæde mig over, at Venstres ordfører endnu en gang slog fast heroppefra, at dette lovforslag ikke giver lønmodtagere nogen ret til at gå på deltid. Det glæder mig, at vi får slået det fast, for det er jo nogle lidt andre hentydninger, der er kommet frem i præsentationen af lovforslaget rundt omkring.

Så vil jeg spørge, om Venstres ordfører kan bekræfte det, som antydes i ministerens svar på spørgsmål nr. 182, nemlig at lærlinge og elever bliver omfattet af loven i praktikperioder. Jeg vil også gerne bede Venstres ordfører bekræfte, at det betyder, at f.eks. i en lavsæson kan en arbejdsgiver bede – eller tvinge, om man vil – sin elev eller lærling på deltid, og at det vil betyde, at lærlingen vil få forlænget sin læreperiode.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg kan berolige fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Ingen arbejdsgiver kan tvinge sin lærling til at gå på deltid. Lige så vel kan jeg gentage over for fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det ikke er et retskrav, men en mulighed for frivilligt at kunne indgå en aftale. De ting står helt klippefast. Der er ingenting at komme efter her.

Til hr. Carsten Hansen kan jeg sige: Der er ingen sammenhæng imellem de to aftaler. Hvorfor i alverden skulle der være det?

Har tillidsmanden mulighed for at kunne deltage i en eventuel samtale, hvis en arbejdsgiver gerne vil have lønmodtageren til at gå på deltid?